בס"ד
"הדף היומי לתולדותנו"

יום ג', ח' באייר תשס"א (1 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **23** יום, שהם **שלושה** שבועות ו**שני** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **ח' באייר**, בשנת 4856(1096), היתה **הקהילה היהודית בשפייר** שבגרמניה **הקרבן הראשון להשתוללות משתתפי מסע הצלב הראשון** בדרכם לארץ-ישראל. במשך חודשיים הותקפו קהילות שבאזור בין הריינוס לבין הדנובה, ואלפי יהודים נטבחו, רבים נאנסו להתנצר ואחרים איבדו את עצמם לדעת על קידוש השם.[תאריכון מרכז ההסברה]

§§§

היום, לפני 105 שנה, בשנת 5656(1896), נפטר **הברון מוריס דה-הירש**, יזם ונדבן יהודי-גרמני. דה-הירש הקים את **יק"א** (חברה להתיישבות יהודית) שעסקה ביישוב יהודים מאירופה בעיקר בארגנטינה, ובהמשך פעלה גם בארץ. [תאריכון מרכז ההסברה]

§§§

כעבור 52 שנה, בשנת תש"ח(1948-5708), **שוחררה היום**, במלחמת השחרור, **העיר עכו** בידי צה"ל. עכו, בעלת היסטוריה ארוכה ומפותלת, יושבה בידי יהודים רק בחלקים אחדים בתולדותיה. (דומה בקצת לתולדות ישיבתנו בארץ בכלל. ר' בהמשך).

<u>על אירועי חודש אייר בדורינו (המשך דבריו של ר' כי-טוב): -</u>

215 שנים החזיקו האבות והשבטים בארץ-ישראל וישבו בה ישיבת ציפיה לרשתה ולנחול אותה נחלת עולמים. גם כשיצאו מן הארץ, לא יצאו אלא על פי הדיבור (ציווי מפורש של ה' יתברך) ולמען תמלא סאת חובותיהם של כובשי הארץ הקדמונים, להורישם מארץ נחלת אבות העולם.

210 שנים עברו בני ישראל את כור ההיתוך במצרים והמתינו לגאולתם ולרשת ארצם (<u>הערת העורך</u>: לאלה מאיתנו שחושבים שמחכים הרבה זמן לעבור את קריאת ההגדה עד שמגיעים לסעודה בליל הסדר, מוטב לזכור כמה **שנים** העם שלנו חיכה בשעבוד מצרים עד שנגאלנו...), ו-**40** שנים אחרי-כן הלכו במדבר על-פי ה' וציפו לדבר מלכם ואלוקיהם שיאמר להם "**...בואו ורשו את הארץ אשר נשבע ה' לאבותיכם...**" [דברים **א'** 8].

למשך **850** שנה אחרי-כן ישבו בה אבותינו ישיבת קבע שלאחר הירושה. בעלים ואדוני הארץ היינו כל אותן השנים עד שבא סנחריב מלך אשור ואחריו נבוכדנאצר מלך בבל וגרשונו מארצנו. ניסו להושיב עמים נוכרים ולא נאחזו בתוכה והיתה הארץ שממה **70** שנה. לאחר מכן, פקד ה' את עמו ואת ארצו, וחזרנו וישבנו בה עוד **420** שנה עד שבאו הרומאים וגזלו מידינו את השלטון בארץ ושרפו את מקדשנו ורוב עמנו גלה מארצנו ושממה עליה אויבינו. ברם, מאז ועד עתה, לא פסקה רגל ישראל מלדרוך על אדמת ארץ-ישראל אלא שמעטים היו, וגרים בתוך ארצם, ורוב רובו של העם גולים ופזורים בארצות אויביהם בארבעת רוחות השמיים. הרי לנו בארץ זו שנות הבטחה **3700** שנה, שמהן – שנות ישיבה וחזקה **1500** שנה. כל יתר השנים, כל שנות הגלות והגירוש – כולן שנות ציפיה והמתנה לשיבה ולגאולה כאדם העומד ליד פתח חלונו ומצפה לרץ שיבוא לבשרו, ואף-על-פי שמתמהמה מחכה לו שיבוא כל שעה. ואם יהיו נדחיו בקצה השמיים – רק **לארצו נושא העם הזה את עיניו**, ואינו מתייאש אפילו שעה אחת.

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום ג', ח' באייר תשס"א (1 במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.

אבא קובנר, 1978

העם שומר אמונים לארץ והארץ אף היא שומרת אמונים לעם, ואינה נותנת את חילה אלא לבניה בלבד, הבאים לחונן עפרה.

{ההמשך יבוא...}

יום נעים, עם ציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)